

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Specvlvm || Vitae aulicae

Schopper, Hartmann

Francof. Ad Moen., 1584

VD16 R 1015

[Capvt X.]

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70432](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70432)

Sitimq; duram subleuat:
 Dicitq; iure gaudeo
 Meum quod hostem talibus
 Exceperim fallacijs,
 Non est quod illius min a

Lætitia
 Vulpis quā
 cōcipit ex
 calamitate
 inimici,

Nunc amplius me terre ant,
 Sublatus atro funere,
 Magis nec ille nuncj,
 Aut proditoris exiget
 Crudele munus impij.
 Parumper utq; progredi
 Ad flumen altum caeperat,
 Iacere putri saucium
 Ripa brunonem conspicit,
 Fractumq; vix sanabili
 Percussione vulnerum.
 Vexator ergo Reinike,
 Insultat his Vrso modis.
 Quid hospes, inquit Rustofeil

Rerum gerit? num perfidus
 Promelle Vestem careo
 Detraxit? & pecuniam
 Sic postulauit improbus?
 Rictus Bruno quis horridos
 Tam rite pinxit sanguine?
 Interfuisse te reor
 Agrestium conuiujs.
 Adhucne mel desideras?
 Est alter illic Rusticus,
 Qui plura vendat, si voles.
 Ingressus ecquid ordinem?
 Aut Doctor artis es nouus?
 Ruber quid iste pileus
 Insigne clarum denotat?
 Electus Abbas forsitan
 Gaudes nonis honoribus?
 Tensor profecto contegit
 Aures tuas, nonacula,
 Rasitq; cirines optime.
 Cum & ulpis & r sus per fida
 Audi: ret, atra scommata,
 Et a speras calumnias:
 Do lore pra tristissimo
 Verbum loqui nec vnicum
 Valebat, amnem transnatans
 Latus petebat alterum,
 Et garrulis cum questibus
 Aulam subibat regiam
 Lux quarta cum luce sceret.

Vexatio
dat intelle
ctum.

Ne gry
quidem.

DVO HOC EX CAPITE IN
vsu vite quotidianum collige.

Quod plerunq; is, qui damni quippiam ab
 altero accepit, *ludibrio & despectui o-*
mnibus esse solet.

Ne illi, qui ioculari irrisione deluduntur,
 se verbis sesquipedalibus excusare & defen-
 dere cogitent, cum plus tacendo quam con-
 uitia regerendo proficere possint. Qui enim
 commeruit vt ab inimicis suis irrideatur, me-
 ritò illusiones perpetitur. Sed qui iniuriam
 innocenti sibi illatam placidè tolerat, is præ-
 claram & generosam ostentat patientiam, a-
 criusque vexatorem taciturnitate remordet,
 quam si acri contentione partes suas tueatur.
 Quod sequentes Iambi, quos è germanico I-
 diomate sic vertimus, testantur.

I.

II.

*Silentij tu-
 tum præ-
 mium.*

Abstine &
 sustine.

*Tu multa dura sustino,
 Et abstine quam plurimis,
 Nec omnibus nud ueris,
 Quæ te premunt molestia.
 Deo nec Enquam in a timo
 Diffidit, qui se omnibus
 Horis beare te potest
 Nam cuius hic fiducia
 In rebus arctis est Deus,
 Vitaq; vitat integer
 Impunitus quisquis criminis,
 Is per recessus siluinos,
 Securus orbis ambulat.
 Emergit & perientis*

“
 “
 “
 “
 “
 “
 “
 “

D & Vel

0

)) Vel omnium grauisimis.
)) Nec pane semen illius
)) Aut rebus & illis indiget.

CAPVT XI.

ARGVMENTVM.

Tristia sanguinea lambebat vulnere lingua,
 Cum miser intraret regia tecta Bruno.
 Tractandus merito sic qualibet esse videtur,
 Viribus aggreditur qui grauiora suis.

Rex cum ministris omnibus,
 Brunonis aduentum stupet
 Ipsamq; vix satellites
 Agnoscit inter ceteros.

Regis est
 omnia fide
 liter inqui
 xere.

Hinc sciscitatur omnium
 Causam caputq; vulnere.
 Bruno sed inquit, omnium

Rex belluarum maxime,

Laboriosas aspice,

Quas exhibet molestias

Mihiq; semper parturit,

Sed innocenti, Reimke,

Rex incitatus impetis

Responso reddit talia.

Commissa prava Reimkes

Vlciscar absq; gratia,

An audet hic antistiti

Tanto notas inurere?

Obtestatio Testor coronam splendidam,

Per sceptrum iare regia,

Quod pendet huius criminis:

Panas